

Laat met je Limasollen

Vrienden,

Allereerst een verontschuldiging dat ik zo lang niets heb laten horen. Vanwege de vacature die er vrij kwam op Cyprus ben ik toch plotseling al met pensioen gegaan, terwijl ik er toch nog een jaartje Rijnmond wilde aanplakken, met 70% lekker afbouwen. Maar ja, lekker afbouwen doe je ook in een aangenaam Middellandse zee klimaat met een rustiger werktempo dan het Rotterdamse. Dus na mijn laatste Rotterdamse loodreis op 30 december jl. zijn Conny en ik op 3 januari al afgereisd naar Limasol. Onze flatcoated retriever "Jake" mee in het vliegtuig en één van de Triumph's per Grimaldi lijndienst van Antwerpen naar Limasol, want ja je moet toch wel een betrouwbare auto bij je hebben.

Om daar maar eens mee te beginnen, net voor de kerst heeft vriend Adri Schippers me geholpen de rechts gestuurde Triumph 2500 S Estate te brengen naar de Antwerpse haven. Helemaal zonder problemen ging dat niet, want achterklep ging een keer of 7 spontaan open, nieuwigheid of protest van de 40-jarige. Eén keer moest de startkabel eraan te pas komen, want de startmotor weigerde. Waarom een dichte auto en geen cabriolet op transport? Nou gewoon omdat mijn racefiets wel mee kon in de 2500 en niet in de Spitfire. En Conny had nog zomerschoenen, knotten wol en andere kledingstukken en materiaal in de auto gestopt, afgeladen ging de Triumph op vertrek.

Heel anders troffen we de auto bij aankomst aan in Limasol: De racefiets was verdampt, en mijn helm en andere fietsbenodigdheden als pomp, schoenen, alles was weg. En Conny vond niets meer terug van haar Fitflops.... Bij rederij Grimaldi wist men nergens van en dan sta je letterlijk met lege handen. Met de Triumph ging het verder best goed, want op het eiland is de achterklep in 5 maanden maar 1 keer spontaan geopend, alleen waren er wat andere kleine problemen. Eerst de waterpomp, toen de V snaren, de richtingaanwijzer. Allerlei kleine zaken waar hofleverancier "Rimmer Brothers" in Engeland binnen een paar dagen zorgt voor de juiste onderdelen. En leverantie binnen ca. 5 dagen in Pissouri.

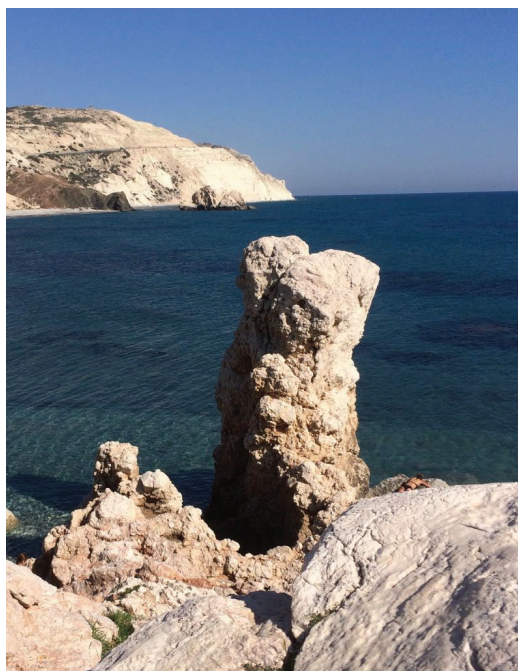
Echter vorige maand kwamen er wat grotere gebreken. Eest de aandrijf-as en toen dat hersteld was kort erna de automatische Borg Warner versnellingsbak. Daarvoor was op Cyprus geen oplossing voorhanden, maar gelukkig wel bij een automatenspecialist in het dorpje Alphen in Gelderland. Meer dan uitstekende service van de KNAC en ANWB zorgde voor transport van een 40 jarige gereviseerde ruilbak naar de garage in Avdimou (vlakbij) en het vervoer van onze kapotte automaat naar Nederland. Want ja, die Borg Warner bak kan nu ook worden gereviseerd. De 26 jarige garagehouder die het uit- en inbouwen heeft gedaan heeft zichzelf inmiddels uitgeroepen tot "Triumph-specialist van Cyprus".

Na een week in een appartement in Limasol zijn we neergestreken in Pissouri-bay. Pissouri is het "Hoek van Holland van de jaren 50" of het "Maassluis van de jaren 80"...Want bijna alle loodsen wonen in Pissouri: Joop Venema, Dave Boog, René Bakker (IJmond) en wij. Alleen onze inmiddels 75-jarige vriend en veteraan Kyprianos woont in Limasol. Wij huren een bungalow met zwembad op ca. 300 m. van het strand en het centrum van het strand-dorp.

Conny werkt al sinds februari bij de R.D.A, de "Riding for the dis-abled". Begeleiden van het paardrijden van gehandicapte kinderen en volwassenen. En een paar keer per week staat ze in de lokale "charity-shop" als verkoopster van 2e hands artikelen en kleding ten bate van het Hospice in Paphos, dat zonder enige vorm van subsidie, stervensbegeleiding organiseert.

Jake houdt zich bezig met heel andere stervensbegeleiding. Op het eiland barst het namelijk van de katten en als er iets is wat Jake leuk vindt, dan is het wel het opjagen van de tijgerachtigen. Ook leuk: hagedissenjacht! We hopen dat hij maar niet oog in oog komt met een slang, want die zijn hier ook in soorten en maten.

Maar de grootste vijand zijn wel de idioten die deze winter pakketjes met gif verspreiden, zogenaamd tegen vossen, maar er zijn wel een stuk of 10 honden overleden na het eten van vergiftigd vlees. Voor

Jake hebben we een fietsbeugel meegenomen van huis (hier een fiets gekocht), zodat hij iedere morgen eerst een kilometer of 8 naast de fiets kan rennen om vervolgens verkoeling te vinden in de Middellandse zee. Even een paar baantjes zwemmen en de rest van de dag chillen. Vele mensen in het dorp kennen Jake. Vaak wordt eerst hij aangesproken en daarna wij pas. Nadat ik Jake in het weekend en 's nachts een paar keer heb meegenomen naar de haven, is hij ook daar bekend. De vastmakers noemen hem "Mavros skillos" ("zwarte hond"). Trots rijdt mooringforeman Chrystos rond met Jake naast zich op de voorbank van zijn truck. Alleen lastig schakelen, want Jake weet van geen wijken. Op de parkeerplaats bij het strand staat iedere dag een "oude schicht" van de Cypriotische ijsboer, die het beste softijs verkoopt in de wijde omtrek. Als de ijsboer gezeten in zijn campingstoeltje van onder de parasol, Jake ziet roept hij van grote afstand: "Mavros..., my friend!!!". Vervolgens stapt hij in zijn ijswagen, start de motor en tapt een gratis ijsje voor Jake. Hij is zelfs van plan een sticker van ijs-etende Jake te laten maken voor op zijn busje.

De haven is nu 4 maanden geprivatiseerd. Of beter verzelfstandigd, want er zijn 3 partijen met een concessie voor 25 jaar en dus komt alles dan weer terug bij de staat (of de partijen moeten weer betalen). De concessiehouders zijn Dubai Port World (DPW), Eurogate Container terminal (uit Hamburg) en ons bedrijf P&O Maritime (onderdeel van DPW tegenwoordig).

Alle bedrijvigheid van de haven was in handen van de Staat (Cyprus Port Authorities) en in één klap stilgevallen of overgegaan naar één van de nieuwe partijen. Vandaar dat het in het begin behoorlijk rommelig was, met veel vertragingen en misverstanden. Ook was er wat gesaboteerd door voormalig personeel en was er sprake van veel achterstallig onderhoud van kranen en ander materieel. De voormalige loodsen, roeiers en sleepbootbemanningen kwamen niet tot overeenstemming met P&O

Maritime, dat vervolgens besloot iedereen van scratch af op te leiden.

Inmiddels heeft het Nederlandse bedrijf ICTUS Cyprioten en Grieken opgeleid tot sleepbootkapitein en hebben wij 4 trainees die loods gaan worden. Dat betekent veel werk naast het gewone loodsenwerk, want we hebben een "schooltje" ingesteld op donderdag morgen, er worden toetsen gemaakt en afgenomen, lessen voorbereid op PowerPoint, we gaan gebruik maken van de Transas-simulator in Limasol. Alleen moeten we wel even de haven van Limasol nog (op een Template) in de simulator maken en alle oefeningen ontwerpen.

Ondertussen komt de haven op stoom: De containers en de containerschepen worden sneller afgehandeld en steeds meer passagiersschepen doen Limasol aan. Leuk om in Limasol aan boord te komen van de "Oleg Strashnov" die 2 weken eerder nog bij Rhenus in de Europoort lag afgemeerd. En leuk om te horen van de mensen die al jaren werken in de haven, dat wij manoeuvres uitvoeren (op z'n Rotterdams) welke ze hier nooit eerder hebben waargenomen. Dus kort onder de kant aanschieten. Men was hier gewend dat een schip vanaf het midden van de haven door de sleepboten naar de wal werden geduwd.

De taal is geen probleem, vele mensen spreken toch wel Engels in een meerdere of mindere mate. Maar de korte cursus die ik eind december van Robert Blonk heb gekregen is toch wel heel handig voor dagelijks gebruik: "Kalimera, kalispera en kalinigta".

Ondanks ons plotseling vertrek heeft Franz van lammeren wel kans gezien om mijn filmreis met de 400 m lange MSC Clara naar de nieuwe Maersk terminal op de Ile Maasvlakte voor het nageslacht vast te leggen. Gezien de reacties die ik er op gekregen heb, is dat heel erg goed geslaagd, bedankt Franz! Rest er natuurlijk nog een fatsoenlijk afscheid van de werkvloer: Karel Smulders en Jan Witpeerd vieren hun afscheid op 1 september en ik vind het een eer om dat met hun ook te doen in onze sociëteit. En u bent natuurlijk allen uitgenodigd vanaf 15.30 uur.

Ik heb nadat ik bekend gemaakt heb ongelooflijk veel leuke reacties gekregen van vrienden en collega's die de keuze heel goed begrepen voor een "afsluiting van de loodsen carrière" in een Middellandse zeehaven. En ik kan u zeggen dat ik er dagelijks van geniet en niet alleen ik, maar gelukkig Conny ook! En Jake: die vindt 't allemaal best! Ik wens jullie een fijne zomer toe en wellicht tot ziens op 1 september.

Rob de Roos